

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10T/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124011052
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rudolf Bott
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2124011052.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred samosudcom JUDr. Rudolfom Bottom, v trestnej veci obžalovaného: Q. Z., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Z. ulica XXX/XX, B., t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 22. mája 2024 takto

rozhodol:

Obžalovaný

Q. Z., nar. XX.XX.XXXX v Q.,
trvale bytom Z. ulica XXX/XX, B.,
t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

1. v čase medzi 23:50 hodinou dňa 31.12.2023 do 06:30 hodiny dňa 01.01.2024 vo Vrbovom na ulici M. A. Beňovského číslo 353/17, po tom ako búchal na dvere bytu číslo 31, patriacemu jeho bývalej partnerke A. S. a tá ho do svojho bytu pustila, tam zotrval aj potom ako ho opakovane vyzvala, aby z jej bytu odišiel, čo obvinený neuposlúchol a navyše ju fyzicky napádal tým spôsobom, že ju opakovane udieral zovretou päťou do oblasti hlavy, následne jej obranu prekonal podkopnutím jej nôh, v dôsledku čoho spadla na zem a udrela si sedáciu časť tela a pritom jej aj vulgárne nadával a vyhrážal sa jej slovami „tupá kurva, odseknem ti obuvákom hlavu, budeš pľuť krv, vykopnem ti zuby“, následne od svojho konania upustil a o 02:30 hodine dňa 01.01.2024 z jej bytu odišiel, pričom v ten istý deň o 05:00 hodine sa ešte vrátil s tým, že sa chce len porozprávať a A. S. ho preto opäť dobrovoľne pustila do svojho bytu, kde sa opäť správal agresívne, na poškodenú ceril zuby, zotínal päsťe a vulgárne jej nadával a preto A. S. zo strachu vyšla na schodisko, kde sa ich vzájomná hádka ozývala a keď ich okríkla suseda z bytového domu, aby už boli konečne ticho, Q. Z. približne o 06:30 hodine z miesta odišiel, čím svojím konaním u A. S. z Vrbového opakovane vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

2. dňa 12.01.2024 v čase približne o 14:00 hodine presne nezisteným spôsobom vošiel do bytového domu na adrese Vrbové, M. A. Beňovského číslo 353/17, následne vyšiel na 2. podlažie, kde pristúpil k zatvoreným vstupným dverám do bytu číslo 31 patriacemu jeho bývalej partnerke A. S., ktoré násilím poškodil tak, že do nich kopol nohou, čím ich otvoril a dostal sa do vnútra bytu, následne prešiel do kuchyne, kde sa v tom čase nachádzala A. S., ktorú začal fyzicky napádať tým spôsobom, že ju mal viackrát udierať päťami do oblasti hlavy a kopať do rôznych častí tela a počas toho jej mal adresovať aj vyhrážky „zabijem ťa a aj si to odsedím“, čím svojím konaním u A. S. z Vrbového vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, a okrem toho v dôsledku fyzického napadnutia prevažne slabej intenzity jej spôsobil zranenia s dobou liečenia do 1 týždňa, konkrétne pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v záhlavnej oblasti, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej strany tváre a ľavej ušnice s krvnými výronmi, pomliaždenie mäkkých tkanív pravého lakťa a pomliaždenie mäkkých tkanív pravého stehna, v dôsledku čoho bola poškodená

jednorázovo ošetrovaná v Nemocnici Alexandra Wintera v Piešťanoch a súčasne jej spôsobil škodu na vstupných dverách do jej bytu vo výške 200 Eur,
teda

v bode číslo 1) a 2) neoprávnene vnikol do obydľia iného a tam neoprávnene zotrval a taký čin spáchal v bode číslo 2 závažnejším spôsob konania - násilím a prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

v bode č. 1) a 2) inému sa vyhrážal smrťou, a ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - na blízkej osobe,

čím spáchal

v bode 1 a 2)

pokračujúci prečin porušovania domovej slobody podľa ustanovenia § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 138 písm. d) Trestného zákona a prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona

Za to sa

odsudzuje

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu 4 (štyri) roky a zároveň sa mu podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona nariaďuje probačný dohľad nad správaním obžalovaného na dobu 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona per analogiam sa ukladá obmedzenie obžalovanému v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona per analogiam sa ukladá povinnosť obžalovanému nepriblížiť sa k určenej osobe a to: A. S., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, nekontaktovať určenú osobu a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia určenej osoby alebo v určenom mieste kde sa takáto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje.

Podľa § 51 ods. 4 písm. i) Trestného zákona per analogiam sa ukladá povinnosť obžalovanému podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok ak mu nebolo uložené ochranné liečenie.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona per analogiam sa ukladá povinnosť obžalovanému podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona per analogiam sa ukladá povinnosť obžalovanému zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému: Q. Z., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Z. ulica XXX/XX, B. povinnosť nahradiť poškodenú A. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. M. A. O. 353/17, Vrbové škodu vo výške 200,- A. (dvesto eur).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany podal dňa 12.04.2024 obžalobu na obvineného Q. Z., nar. XX.XX.XXXX v Q., t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorý mal byť obvineným spáchaný na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Piešťany a zaujatí stanoviska k obžalobe zo strany obhajkyne obžalovaného, obžalovaný bol poučený o tom, že môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, a zároveň bol poučený o ďalšom postupe a následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 4 až 8 Trestného poriadku. Po porade obžalovaný so svojím obhajkyňou urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto zákonného ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor vo vzťahu k obžalovanému navrhol súdu jeho vyhlásenie prijať.

Súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku uznesením vyhlásenie obžalovaného o vine zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe prijal, keď skutky právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v prednesenej obžalobe, teda ako pre prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pretože boli naplnené všetky štyri zákonné formálne znaky týchto trestných činov - subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívne stránka, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a výrokom o náhrade škody.

Súd po prijatí vyhlásení vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v rozsahu potrebnom v rozhodovaní o treste obžalovaného a to vylúčením obžalovaného Q. Z., oboznámením aktualizovaného odpisu z Registra trestov na obžalovaného, oboznámením z lustrácie CESDAP, prečítaním časti zápisnice poškodenej Ely Korviny ohľadom náhrady spôsobenej škody, so súhlasom procesných strán bol prečítaný Znalecký posudok č. 4/2024 ako aj jeho doplnenie, oboznámením hodnotenia obžalovaného z výkonu väzby, oboznámením uznesenia Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 14.03.2024 sp. zn. 15PP/3/2020.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku tento rozsudok neobsahuje odôvodnenie vo vzťahu k výrokom o vine týkajúci sa obžalovaného Q. Z., pretože predmetný výrok o vine nadobudol právoplatnosť po vyhlásení rozsudku.

*** K výroku o treste ***

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že v ňom má obžalovaný 3 záznamy a to z roku 2014, roku 2014 a roku 2015. Z prvého záznamu Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 4T/113/2014 vyplýva, že obžalovaný Z. bol v roku 2014 odsúdený za drogovú trestnú činnosť a to podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody, avšak následne prišlo k neosvedčeniu sa v skúšobnej dobe a výkon trestu mu bol nariadený a z predmetného trestu bol Z. podmienne prepustený Okresným súdom Rimavská Sobota sp. zn. 15PP/3/2020. Oboznámeným uznesením zo dňa 14.03.2024 vplynulo, že Q. Z. sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia osvedčil. Druhý záznam v registri trestov má odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 19.01.2015 pod sp. zn. 2T/122/2014, kde bol odsúdený za trestný čin podľa § 364 ods. 1 písm. a), § 360 ods. 1 § 194 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest podmienne odložený na skúšobnú dobu 2 roky, s poznámkou že na páchatela sa hľadí akoby nebol odsúdený. Tretí záznam je trestný rozkaz Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/7/2015 zo dňa 11.03.2015, kde mu bol ukladaný súhrnný trest k odsúdeniu 2T/122/2014, kde opätovne sa na páchatela hľadí akoby nebol odsúdený. Súd však pri rozhodovaní o výroku o treste pri obžalovanom nemohol zohľadniť predchádzajúce odsúdenia súdmi ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože pri všetkých záznamoch sa na páchatela hľadí akoby nebol odsúdený. Na základe uvedeného súd nepriznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona.

Z lustrácie centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že v ňom má obžalovaný 3 záznamy za priestupky na úseku cestnej premávky a jeden záznam proti občianskemu spolunažívaniu.

Súd ukladal trest za viac trestných činov a najprísnejší z nich je prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, kde je zákonom stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody od 1 (jeden) rok do 5 (päť) rokov.

Po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní súd si ustálil skutočnosti vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho pomery (ako aj na ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona); v prípade obžalovaného prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov. V danom prípade nastal rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u osoby obžalovaného.

Súd vykonal výsluch obžalovaného Q. Z. ohľadom ukladania trestu, z ktorého vyplynulo, že úprimne oľutoval svoju trestnú činnosť a uviedol, že jeho city k poškodenej úplne ochladli, necíti k poškodenej žiadnu nenávisť a veľmi ľutuje čo sa stalo, taktiež ohľadom náhrady škody uviedol, že chce poškodenej všetko zaplatiť. Taktiež napísal poškodenej list v ktorom sa jej ospravedlnil a veľmi ho mrzí čo sa stalo. Ohľadom svojej závislosti uviedol, že počas výkonu väzby abstinenčné príznaky nemal, avšak chce sa dať liečiť a nemá problém nastúpiť na liečenie, príjme zo strany súdu všetky obmedzenia a povinnosti. So súhlasom procesných strán bol prečítaný znalecký posudok č. 4/2024 spolu s doplnením, z ktorého vyplynulo, že znalec nenavrhuje ochranné protitoxikomanické liečenie pre obvineného, napriek viacročnej dĺžke užívania psychoaktívnych látok, toto užívanie skotomizuje, racionalizuje s rekreačným užívaním a k liečbe nie je motivovaný. Znalec na záver uviedol, že obvinený môže kedykoľvek dobrovoľne vyhľadať odbornú pomoc.

Z hodnotenia ÚVV Leopoldov vyplynulo, že obvinený sa počas pobytu vo väzbe nachádza na oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby, nemal problémy s adaptáciou na podmienky väzby, správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, kontakt s príbuznými udržiava formou telefonovania, korešpondencie a návštev.

Z oboznámeného uznesenia Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 14.03.2024 sp. zn. 15PP/3/2020 vyplynulo, že sa odsúdený Z. v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia osvedčil.

Súd v prípade obžalovaného Q. Z. ukladal úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Trestného zákona. Súd zároveň podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému predmetný výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 4 (štyri) roky a zároveň mu podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona nariadil probačný dohľad nad jeho správaním na dobu 4 (štyri) rokov.

Súd potom má možnosť, ak vzhľadom na dôvody predpokladané § 49 ods. 1 Trestného zákona, podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody, teda je potom na úvahe súdu, či vzhľadom na dôvody na podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody, alebo dospeje k záveru, že napriek možnosti použitia § 49 ods. 1 Trestného zákona nie sú na jeho použitie dané dôvody, a je potrebné ukladať trest odňatia slobody ako trest nepodmiennečný.

Súd k inštitútu podmiennečného odloženia výkonu trestu uvádza, že tento inštitút predstavuje určité zmiernenie prísnosti ukladanej sankcie a je to jednou z alternatív k uloženiu nepodmiennečného trestu odňatia slobody a v rámci tohto inštitútu súd uplatnil sudcovskú individualizáciu trestu. Súd poukazuje, že výkon uloženého trestu odňatia slobody bol odložený s uložením primeranej skúšobnej doby a táto skúšobná doba bola zo strany súdu posilnená probačným dohľadom nad správaním obžalovaného. Súd mal vykonaného dokazovania ohľadom ukladania trestu v dostatočnej miere preukázané, že nie je nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť nepodmiennečným trestom odňatia slobody a na nápravu obžalovaného respektíve účel trestu bude postačovať aplikácia miernejšieho prostriedku trestného práva.

Súd pri individualizácii trestu s ohľadom na osobu páchatela a predmetný skutok skúmal odôvodnenosť záveru uloženia podmiennečného trestu. Ohľadom okolností týkajúcich sa obžalovaného a najmä s poukazom na jeho doterajší život (predchádzajúce odsúdenie má zahľadené) a prostredie v ktorom žije a pracuje, súd považoval spáchané skutky za určité vybočenie zo spoločenských noriem. Súd poukazuje, že čo sa týka posúdenia prostredia v ktorom obžalovaný žije a pracuje, bolo veľmi dôležité, že obžalovaný žije riadny život a je riadne zamestnaný na pracovnú zmluvu, chce sa starať o svojich rodičov a svoju maloletú dcéru, ktorá je finančne závislá od obžalovaného, a preto výkon nepodmiennečného trestu by bol výrazným zásahom do života osôb žijúcich a finančne závislých od obžalovaného.

Súd vzhľadom na skutočnosť, že je rovnovážny stav poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky na podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Súd považuje

za nevyhnutné uviesť, že predmetný podmienený trest posilnil probačným dohľadom nad správaním obžalovaného počas celej skúšobnej doby a v rámci probačného dohľadu uložil obžalovanému. Povahu a následky spáchaných trestných činov, ako aj postoj obžalovaného ku nim, súd premietol do trestu odňatia slobody a dĺžky skúšobnej doby, pričom súd konštatuje, že ide o najprísnejší trest, aký bol obžalovanému doposiaľ uložený.

Súd v rámci probačného dohľadu uložil obžalovanému príkaz zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, pretože z dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný sa musí zaradiť do pracovného života a zabezpečiť finančné prostriedky na náhradu škody poškodenej ale aj na zabezpečenie finančných prostriedkov pre jeho nepľnoleté dieťa.

Súd ďalej v rámci probačného dohľadu uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok, pretože z dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný je ich dlhoročným užívateľom, bol pod ich vplyvom v čase, keď bol zadržaný a napokon tieto môžu negatívne vplývať na úsudok obžalovaného pri riešení rôznych životných situácií. Prokurátor v záverečnej reči uvádzal skutočnosti ohľadom užívania návykových látok počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia, avšak je potrebné vychádzať z právneho stavu toho, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia osvedčil. Súd rešpektuje rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota, avšak na posilnenie správania obžalovaného na slobode ukladal obžalovanému povinnosť zákazu užívania omamných a návykových látok, čo bude kontrolované počas probačného dohľadu probačným úradníkom avšak aj náhodnými kontrolami príslušníkov policajného zboru podľa pokynov probačného úradníka.

Napokon súd v rámci probačného dohľadu uložil obžalovanému príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, a to z dôvodu, že obžalovaný sa dostal do nepriaznivej životnej situácie, túto mal problém zvládať, a ako riešenie zvolil protiprávnu činnosť. Táto povinnosť má viesť k tomu, aby zmenila prístup obžalovaného k užívaniu návykových látok, a zlepšila schopnosť obžalovaného zvládať nepriaznivé, náročné a stresové životné situácie tak, aby nevedli k páchaniu protiprávnej činnosti.

Taktiež súd uložil obžalovanému povinnosť nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a tiež nekontaktovať určenú osobu a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia, čím súd zabezpečil aj ochranu poškodenej a preventívne zabránil určitému možnému styku medzi obžalovaným a poškodenou, aby neprichádzalo k žiadnym vypätým situáciám medzi nimi.

Súd aj napriek oboznámenému znaleckému posudku č. 4/2024 uložil obžalovanému povinnosť podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok, pretože predmetný skutok bol spáchaný pod vplyvom návykových látok a súd považuje za potrebné vplývať na obžalovaného aj tým, že sa počas skúšobnej doby podrobí liečeniu od závislostí. Súd poukazuje, že aj obžalovaný vo svojom výsluchu uviedol, že chce sa dobrovoľne podrobiť liečeniu tak súd snahu obžalovaného vidí ako určitý posun v uvedomení si drogovej závislosti u obžalovaného.

Pokiaľ prokuratúra navrhovala uloženie trestu odňatia slobody ako trestu nepodmienečného, súd sa s takýmto návrhom nestotožnil. Súd je toho názoru, že na osobu obžalovaného je potrebné vplývať s probačným dohľadom a určiť mu obmedzenia a povinnosti na slobode, aby proces resocializácie u obžalovaného bol reálny. Súd poukazuje aj na oboznámené uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota, z ktorého vyplýva, že obžalovaný sa s skúšobnej dobe osvedčil, z čoho možné vyvodíť záver, že obžalovaný viedol riadny život počas skúšobnej doby. Podľa názoru súdu je potrebné vplývať na osobu obžalovaného probačným dohľadom s poukazom na reálne začlenenie do spoločnosti kde bude pracovať, starať sa o svoju rodinu, podrobovať sa liečeniu a psychoterapii. Podľa názoru súdu je pre spoločnosť efektívnejšie vplývať na osobu obžalovaného počas skúšobnej doby vo výmere 4 roky a probačného dohľadu, ako ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, kde po výkone tohto trestu obžalovaný stratí sociálne zázemie, prácu, rodinný život. Súd predmetné úvahy opiera aj o aktuálne trendy v trestnom práve ohľadom resocializácie a motivovania obžalovaného začleniť sa riadne do spoločnosti a viesť riadny život. Všetky spomenuté okolnosti však umožňujú dospieť k záveru, že výkon trestu odňatia slobody je možné u obžalovaného podmienenčne odložiť. Súd nezistil také skutočnosti, a ani zistený skutkový stav tak súd neposúdil, že by na obžalovaného bolo nevyhnutne potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody na to, aby bol naplnený účel trestu. Podľa názoru súdu bude

účel trestu naplnený aj v prípade, keď obžalovanému nebude uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, čo je aj v súlade so zásadou ultima ratio.

*** Výrok o náhrade škody ***

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhrade škody, keď si nárok na náhradu škody v predmetnej trestnej veci riadne a včas uplatnil poškodená A. S..

Súd uvádza, že s prihliadnutím na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní a uznaní viny obžalovaného bolo možné zaviazat' obžalovaného Q. Holiča aby nahradil poškodenej spôsobenú škodu špecifikovanú vo výroku rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.